

[Elsa-Merete Ross.]

egtet hus, og kommuner, der opførte parcelhuse til salg, skulle dengang også nyde godt af de billige lån.

Sidste gang stod der, at man skulle lette folks adgang til at spare op til eget hus og til indskud i etagelejlighed. Sidste gang var forslaget da lidt parcelhusvenligt. Denne gang er venligheden indskrænket til at omfatte de af sociale boligselskaber opførte enfamiliehuse, som dog ikke må sælges.

Sidste gang var der også en udtalelse om, at 15 pct. af en husstands indtægt måtte anses for en rimelig husleje. Det er klogeligt udeladt denne gang, da det ville kollidere med mange lejerers øjeblikkelige protester mod en huslejeforhøjelse, selv om den ikke kommer op på 15 pct. af deres husstandsindkomst.

Sidste gang skulle der etableres en opsparingsordning til boligformål. Denne tanke synes nu opgivet i selve lovforslaget, selv om den nævnes i fremsættelsen.

Sidste gang blev der talt om en total omlægning af byggeriets finansiering, hvilket ikke var et korrekt udtryk, da der jo kun var tale om en fast, lav rente for tredje-prioriteter, men ikke for første- og anden-prioriteter. Udtrykket „total omlægning af finansieringen“ burde have været erstattet af ordene „delvis omlægning“, for det er jo kun det, forslaget går ud på dengang såvel som nu.

Sidste gang var hovedideen angående finansiering at benytte ATPs opsparede fondsmidler. Belært af diskussionen sidste gang, hvoraf det fremgik, at ATPs fondsmidler skal anvendes, så forrentningen bliver højest mulig til gavn for tillægspensionsordningen, er denne tanke nu ikke nævnt i lovforslaget, men fremkommer dog i fremsættelsen.

Tanken om anvendelse af den bundne opsparingsmidler er af gode grunde også opgivet. Postgiroens midler er også kun nævnt i fremsættelsen.

Denne gang tales ret ubestemt om provenuet af skatter og afgifter efter herom i de pågældende love fastsatte bestemmelser og om renter og afdrag på tidligere ydede statslån til boligbyggeri. Disse ydelser indgår vel normalt i statskassen. Hvilken grund skulle der så være til just at øremærke dem til et bestemt formål? Det måtte være

simplicere at gøre bevillingerne på de årlige finanslove tilsvarende større.

Det ville være meget interessant at vide, hvordan de sociale boligselskaber ser på forslaget om, at deres egne prioriteringsfonds skulle henlægges i den foreslåede store pulje. Jeg mindes en udtalelse for nogle år siden om, at adskillige sociale boligselskaber netop gennem deres prioriteringsfonds og gennem den nu drøftede garantifond gerne ville „befri sig fra boligministeriets snærende bånd“. Selv om boligfonden skal være et selvstændigt prioriteringsinstitut, kommer boligministeren gang på gang ind i foretagendet, så jeg ville gerne vide, om det ærede medlem har forhandlet med de sociale boligselskaber, før lovforslaget blev udarbejdet.

Hvis der ikke kommer ret mange penge til fondet på de foreslåede måder, og hvis fondets kapitalbehov i de første år bliver en milliard kroner, så foreslås dette beløb eller det, der mangler i den ene milliard, bevilget på de årlige finanslove.

Sidste gang blev det nævnt, at der på finansloven var afsat 85-90 mill. kr. til investering i boligbyggeriet, og at dette beløb uden at skade statsfinanserne kunne sættes et godt stykke i vejret — mon det virkelig stadig er tilfældet?

Sidste gang skulle boligfonden yde lån for 400 mill. kr. og i 1965-66 for 500 mill. kr.; nu er vi kommet op på det dobbelte, nemlig en milliard kr.

Jeg kan ikke se andet, end at forslaget går ud på en generel skatteforhøjelse for gennem de indkomne skatter at kunne hjælpe en ganske bestemt del af boligbyggeriet, nemlig det sociale, til at bygge billigere og derved holde en husleje, som er lavere end i andet byggeri, og derved opretholde huslejeforskellen i de forskellige former for byggeri. Uafhængigt af indtægt ville alle, der kom ind i dette sociale byggeri, få fordel af en lav leje. Selv om der tales om at bygge hele 20.000 lejligheder i det sociale byggeri, vil det ikke udgøre mere end halvdelen af, hvad der nu bygges årligt.

Da det hævdes, at den mindrebemidlede del af befolkningen udgør 80 eller 85 pct., alt efter hvad der passer bedst i ens øjeblikkelige argumentation, vil selv med bygning af 20.000 boliger i socialt byggeri en